

Ω μοιραία γυναίκα,

Σε βλέπω και
σήμερα ίδια και απαράλλακτη
όπως και τότε. Σε βλέπω
με τα ίδια αισθήματα και
με τα ίδια ιδανικά.

Μα - ω πόνος - σε βλέπω μέσα
απ' το όνειρο γιατί η πραγμα-
τικότητα χάθηκε πια για
μένα. Ω πόνε, μεγάλε
βασιλιά, γιατί να στήσεις μέσα
μου πανύψηλο το θρόνο σου
τόσο άσπλαχνα.

Κυριάκος

5/8/46